

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

2. Aarg.

November 1902

Nr. 3

Melchiorianerforeningen og Sangforeningen

afholde Onsdag d. 3. December Kl. 8 $\frac{1}{2}$ i Wittmacks Lokaler

Sammenkomst med Damer

(gratis Adgang for begge Foreningers Medlemmer med Familie og Damer).

Aftenens Program, der endnu ikke er fastsat i alle Enkeltheder, vil blive følgende: Først holder **Hr. Inspektør Knud Bokkenheuser** det for kort Tid siden i Studenterforeningen med saa stort Bifald modtagne **Foredrag** om »Dreiers Klub«, der giver livlige og interessante Billeder fra Livet i denne i gamle Dage (Rahbek, Øhlenschlägers og Baggensens Tider) saa kendte literære Forening.

Efter Foredragets Slutning bliver der, medens Salen ryddes, en lille halv Times Konversationspavse.

Derefter arrangeres et Sammenskuds-Punschesold, hvori alle Tilstedeværende kunne deltage. Ved dette vil blive omdelt Visebøger, som Studenterforeningen velvilligt har stillet til Disposition, og det er da Tanken at forsøge for denne ene Aften at genkalde svundne Tidens hyggelige Stemning. Heri ville vi blive bistaaede af forskellige kendte og skattede Kunstnere, der har været saa elskværdige at tilsige deres Assistance.

Bl. a. fremhæve vi, at Koncertsangerinden **Fru Elma Hornemann** og **Hr. Skuespiller Peter Fjelstrup**, der ved den ovenomtalte Lejlighed i Studenterforeningen gjorde stor og fortjent Lykke, have modtaget vor Indbydelse og givet bestemt Tilsagn om at møde og glæde os med deres Kunst. De øvrige Navne tør her kun betegnes med * * *

Vi opfordre derfor ethvert Medlem, der ønsker at skaffe sig en hyggelig og stemningsfuld Aften, til at benytte denne Lejlighed, og — af Hensyn til Foredragsholderen bedes man give Møde præcis Kl. 8 $\frac{1}{2}$. (Paaklædning: Daglig Dragt.)

Bestyrelsen.

Kort og godt.

MEDLEMMERNES. særlig de Yngres, Opmærksomhed henledes paa Bladets Rubrik „Fra Skrivebordskuffen“.

Her kan enhver lille — og stor — Digterspire anbringe sine Aflæggere og opnaa den Anerkendelsens Sol, som skal til for at opholde Livet.

I Skrivebordskuffens Mørke bør ingen Melchiorianer digter hengemme sine Værker til egen Fryd.

Saa faar vi Andre jo heller ingen Fornøjelse af dem. Derfor — frem i Lyset, alle I Unge, som slaar Harpen.

Laurbærret grønnes —

* * *

VI ANBEFFALER enhver Melchiorianer at studere næste Numer af „Melchiorianerbladet“ meget grundigt. Selvfølgelig bør enhver Melchiorianer studere alle Numre af Bladet grundigt, men næste Numer af Bladet vil indeholde Oplysninger af særlig Interesse for alle Melchiorianere.

* * *

Den 14de NOVEMBER fyldte Professor L. L. Hommel 84 Aar. Den gamle Professor befinder sig udmærket.

Sammenkomsten

den 4de November.

Siden dette Blads Start har det været Skik i korte Træk at referere vore selskabelige Sammenkomster. Meningen hermed er dels for Deltagerne at fremkalde Erindringen om en munter Aften, dels (og dette er langt det vigtigste), at Referatet skulde virke agitatorisk overfor de Medlemmer, der sjældent eller aldrig bærer vore Møder med deres Nærværelse. I den første Henseende er det forholdsvis let at naa Maalet, thi i og for sig behøver man slet ikke at erindres om vore Aftener; de er saa behagelige i alle Retninger, at man nok skal huske dem. Hvad derimod den anden Side af Sagen, Reklamen, angaar, da maa det desværre siges, at der er arbejdet saa temmelig resultatløst. Den, der skriver dette, har i 8 Aar været Medlem af Melchiorianerforeningen og næsten aldrig svigtet ved noget Møde. Man vil derfor tro mig, naar jeg siger, at det den Dag i Dag næsten udelukkende er de samme Mennesker, der giver Møde, som det var den første Gang, jeg traadte over Foreningens Tærskel. Naturligvis: nogle er der jo komne til: men som Helhed er der ikke sket nogen Forandring, Forøgelse eller Fornøjelse i de virkelig aktive Medlemmers Antal. Det samme Resultat opnaas ved et Gennemsyn af Medlemslisten. Hvert Øjeblik støder man paa et Navn, ved hvilket man maa spørge: »Hvem er det? han har vist aldrig været dernede?»

Til disse »Xer« er det jeg vil sige: »Hvorfor

kommer I aldrig?» Tiden kan vel næppe i den Grad være Jer kostbar, at I ikke skulde have en Time eller to til overs for jeres gamle Kammerater og Venner! Se ned til os ved første Lejlighed. — Har Du været der en Gang, kommer Du snart igen.

Hvor lidet end ovenstaaende i og for sig vedkommer Sammenkomsten den 4de November, var det dog Ord, der burde og skulde siges før eller senere, og nu staar de der.

Om Mødet er der kun godt at sige. En musikalsk Underholdning med velvillig Assistance af Fru Ragnhild Jürgensen, Frøken Nanna Christiansen og Hr. Remundtjus modtoges med stærkt Bifald af Tilhørerne, hvis Antal var ca. 80—100.

Ingen af de assisterende vare hørte før i vor Forening. Fru Jürgensen viste sig i Besiddelse af en skær, klangfuld Stemme og et elskværdigt og følt Foredrag. Saavel i Solonumrene som i Duetterne med Hr. Remundtjus gjorde Fruen stor Lykke. Hr. Remundtjus forbavsede og frydede Publikum med sin ualmindelig store, mandigt klingende Basbaryton, der kunde have fyldt et Rum ti-dobbelt saa stort som det, den ved denne Lejlighed fuldstændig beherskede.

At Frøken Christiansen, »en af Cousinerne«, kan spille Violin, var vistnok indtil fornylig ukendt for de fleste Melchiorianere, og at hun ovenikøbet spiller godt, var en behagelig Overraskelse. Bortset fra lidt Debutængstelse, der gav sig Udslag i det lidt forcerede Tempo i det første Numer, var Præstationen i enhver Henseende nydelig og lovende, navnlig maatte man beundre hendes store, fyldige Tone.

Efter Underholdningen gik Dansen, til Brødrene Varialis ildfulde Musik, med Liv og Lyst til Kl. 2.

C. G.

En Opfordring.

Vi har tidligere opfordret gamle Drengene fra MELCHIORS SKOLE til at skrive deres Erindringer fra Skolen. Opfordringen er kun sparsomt efterkommet, men vi haaber, at en Gentagelse i Ny og Næ maa bære Frugt.

Denne Gang vil vi specielt rette Opfordringen til *Skolens Lærere!*

Eleverne husker i Reglen et eller andet om deres Lærere — enten Erindringen nu har bidt sig fast for Lærerens Dyders eller for hans Synders Skyld. Skulde *Lærerne* virkelig ikke erindre et eller andet om deres gamle Elever, som var Erindring værd?

Der har dog i Aarenes Løb gaaet ikke saa faa Drengene i Melchiors Skole, som siden har drevet det til

noget i Livet. Det vilde være morsomt at høre Lærerne fortælle om disse gamle Dreng.

Maaske kunde Skolens Vidnesbyrdsbøger, der endnu er bevarede, være de Lærere, som maatte føle sig opfordrede til at opfriske gamle Minder, til Støtte for Hukommelsen, og Hr. *J. Melchior* vilde sikkert stille sig velvilligt overfor en saadan Benyttelse af *gamle* Vidnesbyrdsbøger.

De fremkomne Bidrag vilde jo faa stor Betydning, naar Skolens Historie en Gang, før eller senere, skal skrives.

Clio.

En uartig Dreng.

Gamle Skolehistorier.

Vi løb forleden Dag tilfældig paa en Mand, som efter nærmere Bekendtskab viste sig at være en gammel Melchiorianer. Han havde gaaet i Skolen i Sluningen af Treserne og de første Aar af Halvfjerserne og bevarede i Erindringen mange »muntre« Episoder fra den gamle Bygning paa Nørregade; men alt i alt var det dog ikke med særlig Glæde, han dvælede i Tanken om sine Skoledage hos Melchior.

Det kom vel nærmest af, at han, i Følge sin egen Fortælling, havde været en endog meget uartig Dreng, for hvem Lektie læsning var en utaalelig Plage, Leg og Narrestreger alt.

Som bekendt var Leg og Narrestreger netop det, der mindst af alt harmonerede med Professor (den Gang slet og ret *Hr.*) *Hommel's* Syn paa Skolens Opgave overfor Drengene. Det siger derfor sig selv, at Hr. Hommel og den nævnte Dreng Gang paa Gang var paa Kant med hinanden, og Inspektørens kendte Ord: „*Ind paa Kontoret med dig!*“ var en Indbydelse, der ofte lød for Knægten's Øre.

Det var ogsaa mange Gange temmelig onskabsfulde Narrestreger, den Tids Dreng fandt paa — f. Eks. en Gang overfor den gamle V. O. Brodersen. Som gamle Elever muligvis erindrere, havde denne Lærer en Stok med indridsede Forbogstaver V. O. B. — selvfølgelig kom han af den Grund til at hedde Vob. Gamle Brodersen var en sparsommelig Mand, der aarevis holdt Hævd over sit Tøj. Nu havde han i mange Aar gaaet med en temmelig lys, brunlig Frakke, og Drengene fandt, at den nu burde erstattes med en ny. En Dag skrev de med store omvendte Bogstaver VOB paa Kathederstolens Ryg, og da Brodersen satte sig, stod det troværdige Aitryk af Bogstaverne — med Blæk! — paa hans lyse Frakke.

Den Dag vankede der Klø efter en større Maalestok — og dog naaede Drengene ikke deres Hensigt; thi Brodersen lod Frakken vende og gik med den endnu i mange Aar.

Skolens Stifter, gamle H. E. Melchior, staar for en senere Tids Dreng, som den venlige gamle Kancelliraad, der med det høje, hvide Halsbind mindede om Frederik den 6tes Dage. Med Haanden stukket ind paa Brystet

nikkede han venligt smilende til Drengenes ærbødige Hilsener. Men i tidligere Aar styrede han med fast Haand Skolen, ogsaa han kunde svinge Skolens Retfærdssværd *Røret*.

Det fik den her omtalte Dreng en Gang at føle.

Han havde i et Frikvarter staaet og balanceret paa den lave Afskildring, der fandtes mellem Skolens Bygning og Legepladsen. Han snublede og faldt ind i en Rude. Skolen fordrøede Ruden betalt, og da der var et godt Kammeratskabsforhold i Klassen, skillingede alle Drengene sammen til de 3 Mark, Ruden kostede.

Da den uartige Dreng næste Dag fik alle disse Smaapenge, lysnede der pludselig en Idé i hans Hoved.

Han stak i Frikvarteret over til den paa den anden Side Gaden boende Bagermester Jeep, og fik Firskillingerne vekslede udelukkende i Halvskillinger!

Saa stillede han paa Kontoret, hvor gamle Melchior modtog ham med sit venlige:

»Hvad har Du paa Hjærte, min Dreng?«

»Jeg vilde gerne betale den Rude, jeg kom til at slaa itu i Gaar«, svarede Knægten og halede alle Halvskillingerne frem, saa de dannede en pæn lille Bunke paa Bordet . . .

Det kan nok være, gamle Melchior blev vred ved den Lejlighed. Han fik Røret frem og bankede Halvskillingerne saadan ind i Drengens Hukommelse, at de sidder der endnu.

Endelig oprandt den Dag, da vor uartige Dreng skulde ud af Skolen. Han kom først Kl. 9^{1/2} og mødte Hommel paa Trapperne.

»Naa, din Lømmel, kommer du nu for sent igen. Ind paa Kontoret med dig!«

»Nej, Hr. Hommel, jeg kommer for at mælde mig ud af Skolen.«

»Gud ske Lov«, var Professorens Svar »saa bli'er vi da en Stubbert mindre.«

Med denne Salut forlod den uartige Dreng Skolen.

For Retfærdighedens Skyld maa vi tilføje, at han trods sin Skoletids mange drengagtige Uvornheder senere i Livet har artet sig vel og nu sidder i en rigtig ræn Stilling.

Fuks.

Fra Skrivebordsskuffen.

Naar Verden —

Naar Verden skamløs forraader dig
— vær tro saa længe,
og sørger din Sjæl til Døden sig,
slaa Lyrens Strænge.

Hør Lyren klinge! Et Heltekvad,
som flammer og gløder!
Da smelter Vreden, og Sindet glad
saa sødt forbløder.

Efter HEINE.

Et Minde.

Der hviler en stille, velgørende Fred
over Skove og Krat.
Solen, rødflammet, i Vest glider ned,
nu det stunder mod Nat.
Engene dampe og Taagen saa hvid
siver ud over Land.
Skovbækken risler saa rolig og blid
med sit sølvklare Vand.

I Ly af de hældende, skyggende Træer
sidde vi to
betagne af Solens bortglidende Skær
og Aftenens Ro.
Stemmerne dæmpes, til Vindens Sang
lytte vi tyst.
Sagte genlyder dens tonende Klang
dybt i vort Bryst.

Du blide, venlige Aftenstund
Dig mindes jeg vil.
Du kære, fortryllende Bøgelund,
Dig stunder jeg til.
Med Tanken om hende, og Tanken om dig,
jeg drømmer mig ind
i Alfernes Dans, i Nymfernes Leg,
i et Sølvspind.

Christian Grauballe.

Carl Drøhse,

Vinhandel,

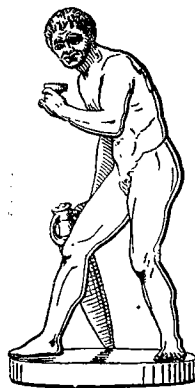
Vingaardsstræde 16.

Telf. 5875.

Anbefaler sit righoldige Lager af

ægte Vine og Spirituosa

til moderate Priser.

VARE-MÆRKE.

To the Members of the Melchiorianer Society.

Let me first apologize for writing this in English, as my knowledge of the Danish language is not sufficient to enable me to express my feelings as suitably as I could wish.

I want to thank you one and all for the many enjoyable evenings I have spent with you, for the speeches

that have been made conveying to me your good wishes and for the kind references to me in your Magazine.

When I look back over the time since I was first introduced by our mutual and respected friend Mr. J. B. Peckham and when I recall the many pleasant evenings I have spent as a guest of your excellent Society, I realize how much it has done for my happiness during my stay here.

I must confess that though writing in my mother tongue, I am at a loss for words adequate to express to you my sincere and hearty thanks for what has meant so much to me.

I would like also to thank the lady friends of the Society who, by treating me so kindly and so cordially, by being so patient with me, when I have been talking to them in Danish, have contributed largely to the pleasures of my stay here.

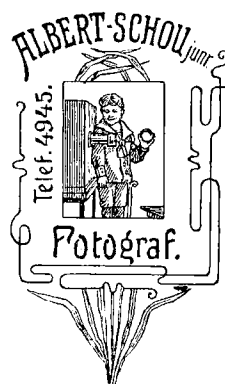
Melchiorianersangforeningen is a long word for a foreigner to remember but it is one that will always live in my memory

I hope the Society will prosper, increasing in members and advancing in its main object, good singing.

Good bye.

I remain sincerely yours

G. B. BOON.

Frederiksborggade 1, Elevator
Hj. af Kulturvet - Taarnbygningen

12	Visitkort blanke	Kr. 4,00.
6	Kabinet do.	- 6,00.
12	do. do.	- 10,00.
6	Visitkort mat Platin	- 3,50.
12	do. do.	- 6,00.
6	Kabinet do.	- 9,00.
12	do. do.	- 16,00.